

[Steen Folke.]

et givet forslag må have lov til at få det frem til realitetsafgørelse her i salen. Det synes jeg bestemt er tankevækkende.

Så vil jeg sige til skatteministeren, at jeg er glad for, at jeg har taget fejl med hensyn til beregningsmetoden for disse tobaksafgifter. Med hensyn til svarene på de spørgsmål, som jeg har ventet meget på, og som jeg ikke har haft i hænde, før jeg fik dem for få minutter siden af ministeren — jeg har undersøgt min boks dagen igennem — vil jeg sige, at jeg naturligvis må tage til efterretning, når det siges, at det ikke har været noget forsøg på at forhale osv. Men det, der naturligvis har gjort mig mistænksom, er, at de manglende svar er blevet brugt som motivering af socialudvalgets formand, hr. Tastesen, for, at man ikke kunne afgive betænkning på vores forslag, og at det derfor ikke kunne komme til behandling i salen, altså samme skæbne, som er overgået en lang række andre forslag. Essensen af det, der er sket, er altså, at et flertal af forligspartier har vedtaget ikke at ville afgive betænkning. Motiveringen var, at der ikke var svar på spørgsmål. De reelle motiver kan jeg ikke vide noget om.

Så vil jeg lige sige til hr. Glistrup, at det, hr. Glistrup holdt sig til, jo ikke var vores forslag som et alternativ til regeringens forslag. Vores forslag er udtrykkeligt stillet op som et alternativ til regeringens forslag om forbrugsudvidelse. Der kan tænkes mange andre foranstaltninger, som vi sikkert ikke kan blive enige om, og der kan tænkes mange andre, men her er det, der skal tages stilling til, om det er et rimeligt, måske oven i købet et bedre alternativ end regeringens og forligspartiernes forslag om momsned sættelse og frigivelse af bunden opsparing.

Jeg forstår altså, at SF ikke kan tage stilling til, om det er eller ikke er, og jeg forstod egentlig det samme på hr. Knud Jespersen, at det kunne man ikke rigtig tage stilling til. Nu blev der sagt, at det ikke var nær så godt som de forslag, DKP havde stillet, om nogle helt andre ting. Det vil jeg ikke stå og diskutere her fra talerstolen. Det, det drejer sig om, er at tage stilling til, om det er lige så godt eller måske bedre end regeringens to nævnte forslag. Da hr. Knud Jespersen har givet udtryk for, at man vil stemme for regeringens to forslag, mener

jeg, at det også må være muligt at komme med en stillingtagen til dette forslag i forhold til regeringens forslag.

Til sidst vil jeg endnu en gang gentage det spørgsmål, jeg stillede i første omgang til en af ministrene. Det kommer ikke mig ved, om det skal være finansministeren eller økonomiministeren eller skatteministeren eller socialministeren, eller hvem man eventuelt kan lokke til at svare. Jeg skal prøve at klippe spørgsmålet ud i pap. Mener regeringen, den pågældende minister, at det forslag, som vi har stillet om udpumpning af købekraft mere selektivt til lavindkomstgrupper, i højere grad end regeringens forslag kan siges at komme de ringest stillede til gode? Det var punkt 1.

Mener ministeren, at det derigennem vil få en større forbrugsstimulerende effekt, fordi de økonomisk ringe stillede bruger hovedparten af deres indkomst på forbrug? Det var punkt 2.

Mener ministeren endelig, at der er grund til at tro, at denne forbrugsstimulerende effekt også vil omsættes i en større beskæftigelsesstimulerende effekt? Det var punkt 3.

Hvis der er svar på alle disse spørgsmål, kunne det være interessant at høre et svar på, hvad regeringen så mener om det forslag, vi har stillet op, sammenholdt med regeringens egne forslag. Man har gjort mig opmærksom på, at der i vores forslag er nogle tekniske problemer og detaljer i formuleringen af nogle ting omkring forsørgerbegreb og andre problemer, som er vanskelige at præcisere, men det er ting, som ikke har noget som helst at gøre med det principielle indhold i forslaget, og det kunne det være interessant at få en stillingtagen til.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg vil gerne sige til hr. Steen Folke, at de befolkningsgrupper, som hr. Steen Folke nævner i sit forslag til dagsorden, også er de befolkningsgrupper, der får den største fordel og den største forbrugskvota af momsned sættelsen. Det er klart, at de to andre svar afhænger af vurderingen af det første spørgsmåls besvarelse, og jeg tror, det er meget vanskeligt at finde et nøjagtigt talmæssigt udtryk for forskellen. Efter vor vurdering er det forslag, vi har fremsat, tilstrækkelig effektivt og virker i hovedsagen på